

Зашто је отказана „геј парада“?

Пише: Драгомир Анђелковић
уторак, 22 септембар 2009 12:58

„Право је и разумно да ономе ко ме једном преварио никада више не верујем, јер је он из основа покварен“.

Имануел Кант

Незадовољство, нада и заборав

„Парада поноса“ није одржана. То се десило зато што је наша актуелна власт, иако јој је стало да се додвори евроатлантским моћницима и припадницима тзв. Друге Србије, проценила да ће јој одржавање „слета“ хомосексуалаца и њихових симпатизера, донети више штете него користи. Испитивања јавног мњења су показала да је споменута манифестација за већину грађана ове земље парада срама а не парада поноса. Тако мисли не само већина симпатизера владајућег блока (укључујући и ДС и Г17 плус), већ и многи који су на прошлим изборима дали свој глас и, формално опозиционом, радикално евроатлантском ЛДП-у.

Досадашњи избори су показали да је многим гласачима, измрцвареним деценијском бедом и разочараним у велике идеје, и по цену одрицања од неких наших националних интереса, стало да се дочепамо чланства у ЕУ. Европа је за њих симбол бољег живота. Не баш занемарљив број наших сународника чак верује да је ради стандарда, односно обећаних брзих ЕУ интеграција, прихватљиво одрећи се и знатног дела територије наше државе.

Међутим, показало се да је мало оних који су спремни да жртвују основне породичне вредности. Стомаци огромне већине грађана ове земље, без обзира на политичка убеђења, односно верско-националну припадност, нису још довољно јаки да поднесу

Зашто је отказана „геј парада“?

Пише: Драгомир Анђелковић
уторак, 22 септембар 2009 12:58

јавне манифестације онога што им је отужно. Свесни су да се тако ствара амбијент у коме ће живети њихова деца, и на основу кога ће стварати представу о томе шта је нормално, а шта није; шта је за њих лично прихватљиво, па и пожељно, а шта не!

Но, једна ствар је незадовољство. Друга је активан отпор наметању онога што изазива гнушање. Огромна већина Срба је против одржавања тзв. геј парада. Ипак, већина би само гунђала и, уз помоћ Б-92 и сличних пропагандних механизма, до следећих избора гурнула у други план своје незадовољство због става владајућих партија и ЛДП-а према геј фешти. Манипулација оправданом жељом за бољим животом засенила би бес. На то је екипа око Бориса Тадића и рачунала.

Бес фрустриране младости

Ипак, она изгледа није узела у обзир то да ће се – у околностима када су традиционално и национално оријентисане партије умногоме дезоријентисане, медијски простор „слободан“ готово таман колико и у доба титоизма, мозгови испрани злоупотребом приче о тзв. политичкој коректности и људским правима, а људи застрашени новим сетом репресивних закона – наћи маргинализоване организације, појединци и медији, који ће успети да бурно изразе незадовољство.

Тако је, упркос очекивањима власти, дошло до прегрејавања атмосфере. Да је одржана, за већину нас, манифестација срама, ствари су могле да се отргну контроли. Накупљене фрустрације због довођења Србије у стање колонијалне зависности, лоповске приватизације и корупционашког система, и ниподаштавања националне самобитности, појачане гажењем породичних вредности, могле су да доведу до експлозије беса.

У таквим околностима, питање је како би се понашала полиција која, несумњиво, дели став већине Срба у вези са масовним манифестовањем хомосексуалне оријентације. Питање је како би реаговале и многе присталице ДС или ЛДП-а, док би гледале, недајбоже, беживотна тела момака усмрћених од стране припадника МУП-а, ако би они поступили по наређењу, и свим средствима настојали да омогуће хомосексуалцима, и онима који иза њих стоје, да истерају што су научили.

Свесна чињенице да су се нашли они који су (не улазим сада у могућа, свакако

Зашто је отказана „геј парада“?

Пише: Драгомир Анђелковић
уторак, 22 септембар 2009 12:58

неоправдана, претеривања екстремиста и са те стране) спремни да, упркос застрашивању, протестују против онога што сматрају фаталном опасношћу за наше друштво, и да тиме могу да покрену по власт опасну лавину догађаја, она се привремено повукла. Ако и није компетентна, бар има истанчан инстинкт када је у питању сопствени опстанак. Уз то, нема никаква искрена убеђења. До евроатлантских вредности, као и српских националних интереса, таман јој је стало као до лањског снега. Све то је средство владања.

Коришћене ситуације

Повукавши се на нове положаје, владајућа гарнитура није намеравала дуго да седи скрштених руку и очекује ветрове судбине. Започела је, чини се у тоталитарном духу, харангу против момака из организација „Образ“, „1389“, „Наши“. Неки од њих су, делује ми под неубедљивим изговорима, и ухапшени. Није искључено да ће се под ударом убрзо наћи и, више неко одмерен и неоспорно умерен, *Српски сабор двери* и мрежа српски оријентисаних НВО, окупљених око те организације. У ствари, није искључено да су *Двери*

, које се ни на који начин не уклапају у агресивни клише који се намеће српским организацијама, и тиме нервирају евроатлантске снаге, прави циљ репресивне кампање која је започела.

Халабуку која се дигла око тзв. параде поноса, али и бруталан напад на француске навијаче, изгледа да ће власт покушати да искористи да се обрачуна са онима за које мисли да могу да буду иницијална каписла испољавања народног незадовољства. Уједно, да на примеру медијски сатанизованих, а већ сада за њу опасних појединаца и група, застраши и друге потенцијалне изазиваче „невоља“, као што су (некорумпирани) синдикални или студентски лидери.

Укратко, наша за себе прорачуната власт, настоји да извуче корист од не одржавања „геј параде“, кад већ није могла да се више окористи од њеног одржавања. Све се то види већ на први поглед. Међутим, да ли је стварно тако? Није у потпуности! Власт је већ профитирала због тога што се наше друштво, док хиљаде људи остају без посла а многе фирме престају да послују, дуже од месец дана примарно бави питањем (злоупотребе) права хомосексуалаца.

Скупљање плодова планског рада?

Зашто је отказана „геј парада“?

Пише: Драгомир Анђелковић
уторак, 22 септембар 2009 12:58

Чују се гласови обавештених, да је у питању акција много ширих размера од оних о којима смо до сада причали. Према њима, власт је свесна да је наша крха привреда, после неодмерених либералних реформи и лоповске приватизације још слабија него пре, на прагу општег слома. Глобална криза је учинила да раније почне да се урушава оно што је свакако морало да пропадне, изузев ако се не би дочепали некаквих имагинарних „непресушних“ фондова ЕУ.

Пошто нам они, као шаргарепа магарцу, бивају сваки пут измакнути, у условима када глад постаје неиздржива, пре него што помислимо да је боље да се латимо мотки него да се изнемогли препустимо судбини, људи који формално или неформално владају овом земљом, решили су да задају ударац. Кажу, постоји нека, званична или незванична управа наших служби – чини ми се дванаеста – која се бави субверзивним операцијама, и њој је поверено да закува све тако да се обичан народ уплаши насиља, и да помисли да је жива глава ипак најважнија.

Није тешко подстаћи фрустриране младе навијаче да неког нападну. Не треба много мудрости, у условима када постоји тоталитарни евроатлантски идеолошки апарат (од државног до оног НВО и тзв. независно-медијског), да се изврши поларизација јавности око тзв. геј параде, односно да се створи наелектрисана атмосфера.

Укратко, има мишљења да је власт све што нам се задњих дана дешавало испланирала и спровела, како би преусмерила пажњу јавности, и, можда, бруталним мерама спречила социјални бунт, за који мисли да је на помолу. Да ли су та мишљења претерана просудите сами, али се прво сетите најпрљавије кампање у историји српског парламентаризма, коју су водиле тзв. проевропске снаге на прошлим изборима. Сетите се „Фијата“, бесплатних акција, обећања да ће нам потећи мед и млеко после потписивања фамозног Споразума о стабилизацији и придруживању... И после тога поново прочитате Кантове речи са почетка текста.

* * *

Како год било, власт има користи од замајавања измученог народа. На основу поступака властодржаца у вези са „геј парадом“, да се закључити да знају шта раде. Допустили су (или су сами до тога довели) да се уже затегне таман толико да не пукне, а онда су га у

Зашто је отказана „геј парада“?

Пише: Драгомир Анђелковић
уторак, 22 септембар 2009 12:58

задњем моменту попустили.

Сада је на нама да им не допустимо да до краја реализују што су испланирали, или да искористе шансу која им се указала (ако и нису целовито водили субверзивну акцију). Морамо да будемо спремни да разним видовима јавних протеста, који ће пре или касније попримити масовне димензије, и ширењем истине каналима који су нам на располагању (а како се то ради, без обзира на нове околности и ниво техничко-технолошког развоја, можемо да научимо од бољшевика) супротставимо увођењу постмодерног тоталитаризма.

Масовни удар на националне невладине организације, без обзира да ли су некима од нас оне по вољи, несумњиво то представља. Да се сетимо, додуше у другачијем контексту од изворног, речи Шопенхауера: „Интелект се умара, а воља никада“. И да на карају констатујемо: ако се сада деси да буде сломљена кичма национално оријентисаним организацијама, које су у стању да на улице изведу младе људе спремне да и по цену репресије искажу свој став, онда можемо да у маргинализованим патриотским медијима пишемо и говоримо до миле воље шта год нам падне на памет. А посланици опозиције могу у Скупштини да раде шта год хоће. Од тога свега неће бити никакве користи. Зато будимо спремни да на легалан начин, али одлучно и истрајно, пружимо отпор самовољи власти. И то данас. Сутра можда то више нећемо моћи.